

[Socialministeren.]

ret, at der kun optages pensionister efter godkendelse af plejetilsynet. Betingelserne for optagelse er sådan set de samme som for andre plejehjem.

Selv om der ligger en stor privat indsats bag opførelsen af et plejehjem derved, at der er samlet penge ind til opførelsen og bestyrelsen påtager sig et arbejde i forbindelse med opførelsen og senere driften af hjemmet, synes jeg, man må huske på, at det beløb, en selvejende institution selv skal fremskaffe, kun udgør en meget lille del af udgiften ved at opføre et hjem. Hertil kommer, at alle udgifter ved driften af plejehjemmet betales af stat og kommune. Det er derfor ikke rimeligt, at en forening, der har opført et plejehjem, kan kræve indflydelse på, hvordan hjemmet skal drives, og det er ikke rimeligt, at en pensionist for at kunne komme på hjemmet — som i dette tilfælde her — skal ansøge på et særligt skema, som kun kan fås hos foreningen.

I den betænkning om omsorgsarbejdet, som fru Ritt Bjerregaard nævner i begrundelsen for sit spørgsmål, er det foreslået, at indflydelsen begrænses. Jeg kan besvare fru Ritt Bjerregaards spørgsmål med at sige, at jeg er indstillet på at følge betænkningens forslag i det cirkulære om omsorgsloven, som skal udsendes i anledning af de lovændringer, som nylig er gennemført, og at der vil blive optaget bestemmelser om en begrænsning af den private indflydelse. Såfremt dette ikke sker, vil de visitationsordninger, som vi regner med nu gennemføres i amterne, ikke virke tilfredsstillende.

Jeg må dog lige sige, at der vil stadig være enkelte hjem, som på grund af helt specielle forhold, f. eks. fordi de er opført af et særligt trossamfund, kan være forbeholdt en bestemt kreds.

Ritt Bjerregaard: Jeg vil blot takke ministeren for det meget positive tilsagn om at gøre noget ved sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forbud mod laksefiskeri i det nordvestlige Atlanterhav.

(Lovforslaget (nr. 18) findes i tillæg A. sp. 225, fremsættelsen i tidenden sp. 62).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Dalsager: Med det her fremsatte lovforslag opfylder ministeren et tilsagn fra regeringen til det i forrige folketingssamling nedsatte udvalg til at modtage orientering vedrørende problemerne angående laksefiskeri i Nordsøen, i daglig tale — og det letter det jo lidt — kaldet lakseudvalget. Regeringen var af den opfattelse, at fornøden hjemmel til gennemførelse af det vedtagne totalforbud mod fiskeri af laks uden for fiskerigrænserne ved Grønland fandtes i loven om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri, hvorimod der i det føromtalte udvalg herskede en sådan tvivl, at man opnåede tilsagn om, at et forslag om totalforbud ville blive forelagt folketinget til godkendelse, og det er altså det, der sker ved det lovforslag, vi behandler i dag.

Der er grund til at fastslå, at Danmark ikke ensidigt er indgået på dette forbud. En lang række lande har allerede i 1969 bundet sig til at gennemføre et lignende totalforbud, og det er i øvrigt min opfattelse, at Danmark med den stigende betydning, fiskerierhvervet har for os, meget seriøst må medvirke til foranstaltninger, som har til hensigt at sikre fiskebestanden. Man kan have sine tvivl om, at den befiskning, som sker i visse farvande, tager det fornødne hensyn til, at fiskebestanden også gerne skulle bestå for vore efterkommere.

Et andet aspekt i den sag, vi behandler her, som jeg mener vi bør lægge vægt på, er den udsætning af lakseyngel, som er vedtaget. Jeg vil gerne her spørge ministeren, om han kan oplyse os noget om udviklingen på dette område, specielt om, hvorledes det går med at skaffe den nødvendige yngel til udsætning.

Den betragtning, at overfiskningen også gælder laksen i Nordvestatlanten, er der ikke ført bevis for. Man må håbe, at fiskeribiologerne hurtigt vil kunne kaste lys over det problem. For grønlandske fiskere og for det grønlandske fiskerierhverv i øvrigt må den indgåede aftale betragtes som en fordel på trods af, at jeg under et besøg i Grønland i sommer fik indtryk af, at grønlanderne ikke er ubetinget enige heri. De ikke